



ChildFund
Alliance



Terre des Hommes
International Federation



Joint Op-ed

International Children Day

COVID-19 recovery and children in Cambodia: Time to give them back their childhood

Almost a year and a half after the first case of COVID-19 was identified in Cambodia, several recent studies¹ show that the pandemic, step by step, has deprived children from their most essential rights and put their childhood on hold. Over the last 15 months, children first have been required to stay home by school closure and other restrictions, losing their daily routine and becoming isolated from their friends, teachers and relatives. Beyond the loneliness, they have had to battle growing fears and stress. Fear for their health and the health of their family as the country was going through several episodes of community transmission. Fear for their future career as schools were intermittently closed from March 2020 until today. Fear of falling behind as many have had to face multiple challenges to study remotely. Stress as they saw their parents and relatives losing their income and struggling to cover their living expenses. Several surveys also show that domestic violence has increased during the pandemic and children have had a reduced access to social services to find support.

It may be difficult for many parents and caregivers to talk to their children and to reassure them in the middle of a difficult third wave and as economic difficulties are piling up for many. However, as dark as the current days may seem to be, some signs should give us hope that the pandemic could be defeated in the near future. With around 23% of the adult population vaccinated at least once, Cambodia has the second most successful vaccination campaign in the region. Data from countries that have achieved a high level of vaccination is also very encouraging. In these countries, transmission and the number of deaths are falling, showing that vaccines work. In this context, we believe it is time to think about the other battle that lays ahead. For many children in Cambodia, “back to normal” will require more than defeating COVID-19. It will require to also defeat its potentially durable impact on learning, poverty and mental health. Our organizations have regularly conducted a series of surveys and dialogues with children to ask them about the impact of COVID-19 on their lives and their hopes for the recovery of the country. From those, three priorities identified by children look critical if we want to give them back their childhood.

The first priority is to reopen schools, with the aim to provide the best education to as many children as possible, while also mitigating local Covid-19 risk levels. Despite the efforts of all relevant stakeholders, several surveys found that around one third of children are not continuing to learn during school closure. The ones that continue learning only study for a few hours a week and in very difficult conditions. "Online learning is not easy. I cannot catch up with the lesson when the teacher explains and after class no one can explain to me more" said Ravy, a 14 year old girl from Mondulkiri. The Royal Government of Cambodia is currently working on a plan for the progressive safe reopening of schools. It is critical to finalize this plan and implement it as soon as it is safe to do so, especially as more than 85% of the educational staff and teachers have been vaccinated. Beyond this, all stakeholders will need to come together by the beginning of the next

¹ For more details, see the MoEYS, UNICEF and Save the Children Joint Education Need Assessment, <https://www.unicef.org/cambodia/media/4296/file/Cambodia%20COVID-19%20Joint%20Education%20Needs%20Assessment.pdf> or World Vision's Survey on the Impact on Vulnerable Households, <https://www.unicef.org/cambodia/media/4296/file/Cambodia%20COVID-19%20Joint%20Education%20Needs%20Assessment.pdf>

school year to implement a strong enrolment campaign to bring back children to schools. It will require a mix of new measures, such as scholarship programs to support students at risk of dropping out, remedial classes to support students who had stopped learning during school closure, etc. This effort to contain school dropout will have to be sustained until the economy has fully recovered, as the economic hardship that many families are facing will continue to put children at risk of dropout, child labor and child marriage.

The second priority is to ensure that the most vulnerable families are supported financially. Too many people have lost their job or seen their income reduced over the last 15 months. "My family has no income, only expenses and we now owe a lot of money" said Sophal, a 17 year old boy from Mondulkiri. According to a recent survey conducted by World Vision, only 50% of the respondents reported being able to fully cover their food expenses. To cope, they have had to take on new debts or to sell their productive assets and there is a risk that this increased economic precarity will continue to generate food insecurity beyond the pandemic. To address this, it will be important to continue the social assistance programs that were started during the pandemic until the economy has fully recovered. Beyond this, it is likely that the most marginalized families would need to be targeted with additional nutrition, food security and livelihood programs to mitigate the effects of the large loss of jobs in the country.

The third priority is to address the consequences of the pandemic on the mental health state of the children. "I am worried about falling behind in my studies and that my family could be infected with COVID-19," said Kunthea, a 12 year old girl from Kampong Chhnang. Significant investment in social inclusion and broader protection services, as well as tailored programs will be needed to ensure that mental health services are available for the most vulnerable children and their families. Prolonged isolation and stress have taken their toll and could lead to long term reduced confidence, insecurity and social withdrawal, even after restrictions are lifted and the pandemic has been defeated.

Through these priorities, Cambodia can put the development and learning of children at the center of the recovery plan and should be able to defeat not only the pandemic but its potential long term impact on children.

NOTE TO EDITOR

What is Joining Forces? Joining Forces is a global coalition of the leading independent child-focused NGOs, united to advocate for renewed commitment to achieving the rights of all children. We advocate for all governments to demonstrate their support for internationally agreed standards for children's rights, and in particular to back the UN Convention on the Rights of the Child (CRC).



Prashant Verma
Country Director
ChildFund Cambodia



Gwynneth Wong
Country Director
Plan International Cambodia



Elizabeth Pearce
Country Director
Save the Children International
Cambodia



Sour Chankosom
Deputy National Director
SOS Children's Village



Zoe De Melo
Project Manager
Terre des Hommes Netherlands



Daniel Selvanayagam National
Director
World Vision International
Cambodia





បទវិចារណកថាម្តង
ទិនាកុមារអន្តរជាតិ

**ដំណាក់កាលស្តារឡើងវិញពីជម្ងឺកូវីដ-១៩ និងកុមារនៅកម្ពុជា៖
ដល់ពេលត្រូវប្រគល់កុមារភាពឱ្យកុមារវិញហើយ**

ការសិក្សាថ្មីៗមួយចំនួន^១ បង្ហាញថាប្រមាណជាជិតមួយឆ្នាំកន្លះ បន្ទាប់ពីករណីទី១នៃជម្ងឺកូវីដ-១៩ត្រូវបាន រកឃើញនៅ ប្រទេសកម្ពុជា ជំងឺរាតត្បាតសកលនេះបន្តិចម្តងៗបានដកហូតនូវសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានដ៏សំខាន់ បំផុតចេញពីកុមារ និងធ្វើឱ្យ កុមារភាពរបស់ពួកគេនៅឡើង។ ក្នុងរយៈពេល១៥ ខែដំបូង កុមារត្រូវបានតម្រូវឱ្យនៅផ្ទះដោយសារការបិទសាលារៀន និងការរឹតត្បិតផ្សេងៗទៀតដែលនាំឱ្យបាត់បង់ទម្លាប់ ប្រចាំថ្ងៃ និងឃ្លាតឆ្ងាយពីមិត្តភក្តិ គ្រូ និងសាច់ញាតិ។ លើសពីភាព ឯកោ ពួកគេត្រូវ ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងភាពភ័យខ្លាច និងភាពតានតឹងដែលកំពុងតែកើនឡើង។ ពួកគេភ័យខ្លាចពីបញ្ហា សុខភាពដែលអាចកើតឡើងលើខ្លួន និងគ្រួសារ របស់ពួកគេ នៅពេលដែលប្រទេសកំពុងជួបប្រទះករណីឆ្លងសហគមន៍ ជាបន្តបន្ទាប់។ ពួកគេក៏ភ័យព្រួយពីមុខរបរ របស់ខ្លួននាពេលអនាគតព្រោះតែសាលារៀនត្រូវបានបិទជាបន្តបន្ទាប់ចាប់ តាំងពីខែមីនា ឆ្នាំ២០២០រហូតមកដល់ថ្ងៃនេះ។ ពួកគេក៏មានការភ័យខ្លាចរៀនមិនទាន់គេ ដោយសារមានបញ្ហាប្រឈម ជាច្រើនពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀនសូត្រពីចម្ងាយ ។ បញ្ហាតានតឹង នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញឪពុកម្តាយ និងសាច់ញាតិ គ្រួសារបាត់បង់ប្រាក់ចំណូល និងមានការលំបាកក្នុងការចំណាយលើការរស់នៅ។ ការស្ទង់មតិក៏បានបង្ហាញផងដែរថា អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ បានកើនឡើងក្នុងកំឡុងពេលមានជម្ងឺរាតត្បាត ហើយលទ្ធភាពដែលកុមារអាចស្វែងរកសេវាគាំទ្រ ត្រូវបានកាត់បន្ថយ ។

វាអាចជារឿងពិបាកដែលឪពុកម្តាយ និងអាណាព្យាបាលជាច្រើននិយាយធានាចំពោះកូនៗពួកគេក្នុងការដោះស្រាយ បញ្ហានេះ ជាពិសេសក្នុងស្ថានភាពនៃការឆ្លងជាសហគមន៍ជាលើកទី៣នេះ ស្របពេលដែលបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចរបស់ពួកគេក៏ មានការកើនឡើងច្រើនថែមទៀត។ ទោះបីជាស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នហាក់បីដូចជានៅដំបូងក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែក៏មានសញ្ញាខ្លះ ដែលផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមដល់យើងថាជម្ងឺរាតត្បាតនេះអាចនឹងត្រូវបានកម្ចាត់បាត់នាពេលខាងមុខនេះ។ ជាមួយនឹងអត្រា ប្រហែល ២៣ភាគរយនៃពលរដ្ឋពេញវ័យរបស់ខ្លួនបានចាក់វ៉ាក់សាំងយ៉ាងហោចណាស់ម្តងរួចហើយ កម្ពុជាជាប្រទេស

¹ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម៖ ការវាយតម្លៃលើតម្រូវការកិច្ចការងារអប់រំ ដោយក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា អង្គការUNICEF និងអង្គការស ង្គ្រោះកុមារ <https://www.unicef.org/cambodia/media/4296/file/Cambodia%20COVID-19%20Joint%20Education%20Needs%20Assessment.pdf>
ឬ ការស្ទង់មតិរបស់អង្គការទស្សនៈពិភពលោក លើផលប៉ះពាល់របស់គ្រួសារងាយរងគ្រោះ <https://www.wvi.org/sites/default/files/2021-05/Survey%20on%20the%20Impact%20of%20COVID-19%20on%20Vulnerable%20Households%20in%20Cambodia.pdf>

ដែលឈរនៅលំដាប់ទី២ក្នុងចំណោមប្រទេសដែលជោគជ័យបំផុតក្នុងតំបន់សម្រាប់យុទ្ធនាការចាក់វ៉ាក់សាំងកូវីដ-១៩។ របាយការណ៍ពីបណ្តាប្រទេសដែលពលរដ្ឋភាគច្រើនបានទទួលការចាក់វ៉ាក់សាំងកូវីដ-១៩ ក៏ជារឿងល្អសម្រាប់លើកទឹកចិត្តដល់ប្រទេសដទៃដែរ។ នៅក្នុងប្រទេសទាំងនេះ ការឆ្លងនិងចំនួនអ្នកស្លាប់កំពុងធ្លាក់ចុះដែលបង្ហាញថា វ៉ាក់សាំងមានប្រសិទ្ធភាព។ ក្នុងបរិបទនេះ ពួកយើងជឿជាក់ថាវាដល់ពេលដែលត្រូវគិតដល់សមរម្យមួយទៀតដែលចាំយើងនាពេលខាងមុខ។ សម្រាប់កុមារជាច្រើននៅកម្ពុជា **“ការវិលរកភាពប្រក្រតីវិញ”** អាចនឹងត្រូវការកិច្ចប្រឹងប្រែងច្រើនជាងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជម្ងឺកូវីដ-១៩ទៅទៀត ដែលក្នុងនោះរួមមានការប្រយុទ្ធនឹងផលប៉ះពាល់ដែលអាចមានរយៈពេលវែង លើការសិក្សារៀនសូត្រ ភាពក្រីក្រ និងសុខភាពផ្លូវចិត្ត។ អង្គការរបស់យើងទាំងអស់គ្នា ថ្មីៗនេះ បានធ្វើការស្ទង់មតិ និងការសន្ទនាជាបន្តបន្ទាប់ជាមួយកុមារជាច្រើន ដើម្បីសួរនាំពួកគេអំពីផលប៉ះពាល់នៃជម្ងឺកូវីដ-១៩ ទៅលើជីវិត និងក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេទៅលើការស្តារប្រទេសឡើងវិញ។ តាមរយៈការសន្ទនានោះ ចំណុចអាទិភាពចំនួន៣ ត្រូវបានកំណត់ដោយកុមារ ហើយជាចំណុចដ៏សំខាន់បំផុត ប្រសិនបើយើងចង់ផ្តល់កុមារភាពទៅឱ្យពួកគេវិញ។

អាទិភាពទីមួយគឺការបើកសាលារៀនឡើងវិញ។ ទោះបីជាមានការខិតខំប្រឹងប្រែងពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធក៏ដោយ ក៏ការស្ទង់មតិជាច្រើនបានលើកឡើងថាកុមារប្រហែល ១ភាគ៣ មិនបានបន្តការរៀនសូត្រក្នុងពេលបិទសាលារៀន នោះទេ។ អ្នកដែលបន្តការរៀនសូត្រនោះ ក៏រៀនបានតែពីរបីម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍ និងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពលំបាកខ្លាំង។ **“វ៉ារី”** កុមារអាយុ ១៤ ឆ្នាំមកពីខេត្តមណ្ឌលគីរីបាននិយាយថា៖ **“ការរៀនតាមអ៊ីនធឺណិតមិនងាយស្រួលទេ។ ខ្ញុំមិនអាចចាប់យកមេរៀនបានទេនៅពេលត្រូវពន្យល់ ហើយដល់ពេលម៉ោងចប់ថ្នាក់ ក៏គ្មាននរណាម្នាក់អាចពន្យល់ខ្ញុំបានទៀតទេ”**។ បច្ចុប្បន្ន រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាកំពុងរៀបចំផែនការសម្រាប់ការបើកសាលារៀនឡើងវិញប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។ ជាការចាំបាច់ណាស់ក្នុងការសម្រេចបញ្ចប់ផែនការនេះ ហើយអនុវត្ត ឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងមានសុវត្ថិភាពតាមតែអាច ធ្វើទៅបាន ជាពិសេសនៅពេលដែលបុគ្គលិកវិស័យអប់រំជាង ៨៥ភាគរយបានទទួលការចាក់វ៉ាក់សាំងរួចរាល់ហើយនោះ។ លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នឹងត្រូវចូលរួមជាមួយគ្នានៅដើមឆ្នាំសិក្សាបន្ទាប់ ដើម្បីអនុវត្តយុទ្ធនាការចុះឈ្មោះចូលរៀនដោយសស្រាក់សស្រាំ ដើម្បីនាំកុមារមកកាន់សាលារៀនវិញ។ វាត្រូវឱ្យមានវិធានការចម្រុះ ដូចជាកម្មវិធីអាហារូបករណ៍ដើម្បីគាំទ្រដល់សិស្សដែលមានហានិភ័យនឹងបោះបង់ចោលការសិក្សា វគ្គសិក្សាដើម្បីគាំទ្រដល់សិស្សដែលបានឈប់រៀនក្នុងកំឡុងពេលបិទសាលារៀន -ល-។ កិច្ចប្រឹងប្រែង ដើម្បីទប់ទល់នឹងការបោះបង់ការសិក្សានឹងត្រូវមានរហូតដល់សេដ្ឋកិច្ចបានស្តារពេញលេញឡើងវិញ ដែលកន្លងមក ភាពលំបាកផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់គ្រួសារជាច្រើន និងដែលធ្វើឱ្យកុមារប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃការបោះបង់ចោលការសិក្សា ពលកម្មកុមារ និងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅវ័យកុមារ។

ទីពីរ គួរតែធានាថាមានការគាំទ្រផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុចំពោះគ្រួសារដែលងាយរងគ្រោះបំផុត។ ក្នុងរយៈពេល១៥ ខែកន្លងមកនេះ មនុស្សជាច្រើនបានបាត់បង់ការងារ ឬថយចុះនូវប្រាក់ចំណូល។ កុមារឈ្មោះ សុផលដែលមាន អាយុ ១៧ ឆ្នាំ មកពីខេត្តមណ្ឌលគីរី បានឱ្យដឹងថា **“គ្រួសាររបស់ខ្ញុំមិនមានចំណូលអ្វីទេ មានតែការចំណាយ ហើយយើងបានជំពាក់ប្រាក់ជាច្រើន”** ។ យោងតាមលទ្ធផលនៃការស្ទង់មតិរបស់អង្គការទស្សនៈពិភពលោកថ្មីៗនេះបង្ហាញថា មានតែ ៥០ ភាគរយនៃអ្នកដែលចូលរួមឆ្លើយសំណួរបានប្រាប់ថាពួកគេមានលទ្ធភាពទាំងស្រុងក្នុងការចំណាយលើថ្លៃអាហារូបករណ៍។ ដើម្បីទប់ទល់នឹងស្ថានភាពនេះពួកគាត់ត្រូវខ្ចីបំណុលថ្មី ឬលក់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលនូវមានផលិតភាព។ ម្យ៉ាងវិញ អស្ថិរភាពសេដ្ឋកិច្ចដែលកំពុងកើនឡើងនេះ អាចនឹងបង្កឱ្យមានហានិភ័យទៅលើសន្តិសុខស្បៀង បន្ទាប់ពីការរាតត្បាតនៃជម្ងឺដ៏កាចសាហាវនេះ។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ អ្វីដែលសំខាន់នោះគឺត្រូវបន្តកម្មវិធីជំនួយសង្គមដែលបានចាប់ផ្តើមក្នុងអំឡុងពេល

មានជម្ងឺរាតត្បាតដ៏កាចសាហាវនេះ រហូតដល់សេដ្ឋកិច្ចអាចដំណើរការជាធម្មតា វិញ។ លើសពីនេះទៅទៀតនោះ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគ្រួសារ ដែលងាយទទួលរងគ្រោះបំផុតដែលត្រូវការ អាហារូបត្ថម្ភ ស្បៀង និងកម្មវិធីចិញ្ចឹមជីវិតបន្ថែម ដើម្បីកាត់បន្ថយ ផលប៉ះពាល់ធំបំផុតនៃការបាត់បង់ការងារនៅក្នុងប្រទេស។

ចំនុចអាទិភាពទីបី គប្បីដោះស្រាយនូវផលប៉ះពាល់នៃការរីករាយជាលទ្ធផលនៃជម្ងឺរាតត្បាតនេះទៅលើសុខភាពផ្លូវចិត្ត របស់កុមារ។ កុមារឈ្មោះ គន្ធា ដែលមានអាយុ ១២ ឆ្នាំ រស់នៅខេត្តកំពង់ឆ្នាំង បានឱ្យដឹងថា **“ខ្ញុំព្រួយបារម្ភអំពីការរៀនមិនទាន់គេ និងការដែលគ្រួសារខ្ញុំអាចនឹងឆ្លងជម្ងឺកូវីដ-១៩”**។ ការវិនិយោគជាចាំបាច់លើបរិយាប័នសង្គម សេវាកម្មគាំពារសង្គម និងកម្មវិធីមានសារៈសំខាន់ដទៃទៀត ត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីធានាបាននូវការផ្តល់សេវាសុខភាពផ្លូវចិត្តសម្រាប់កុមារ និងគ្រួសាររបស់កុមារងាយរងគ្រោះ។ ការអូសបន្លាយឱ្យមានភាពឯកោ និងភាពតានតឹងអាចបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់រយៈពេលវែងដូចជា បណ្តាលឱ្យ បាត់បង់ទំនុកចិត្ត អសុវត្ថិភាព និងការផ្តាច់ ខ្លួនចេញពីសង្គម ទោះបីជាការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជម្ងឺរាតត្បាតនេះបានបញ្ចប់ក៏ដោយ។

តាមចំណុចអាទិភាពដែលបានលើកឡើងខាងលើ ប្រទេសកម្ពុជាគួរដាក់ការអភិវឌ្ឍ និងការរៀនសូត្ររបស់កុមារទៅក្នុងចំណុចស្នូលនៃផែនការការស្តារឡើងវិញ ដែលមិនត្រឹមតែសម្រាប់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជម្ងឺឆ្លងនេះប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងដើម្បីជម្នះផលប៉ះពាល់រយៈពេលវែងរបស់វាផងដែរ។

កំណត់សម្គាល់សម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យ៖ អ្វីទៅជាJoining Force? **Joining Force** គឺជាសម្ព័ន្ធភាពសកលនៃអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលឯករាជ្យដែលផ្តោតសំខាន់លើកុមារដោយរួមរួម ក្នុងការស្វែងរកមតិគាំទ្រ ដើម្បីសម្រេចបាននូវសិទ្ធិរបស់កុមារទាំងអស់។ យើងស្វែងរកមតិគាំទ្រជាមួយ រដ្ឋាភិបាលទាំងអស់បង្ហាញការគាំទ្ររបស់ពួកគាត់ចំពោះបទដ្ឋានអន្តរជាតិដែលបានព្រមព្រៀងជាអន្តរជាតិសម្រាប់សិទ្ធិកុមារជាពិសេសគាំទ្រអនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (CRC) ។



Prashant Verma
Country Director
ChildFund Cambodia



Gwynneth Wong
Country Director
Plan International Cambodia



Elizabeth Pearce
Country Director
Save the Children International
Cambodia



Sour Chankosom
Deputy National Director
SOS Children's Village



Zoe De Melo
Project Manager
Terre des Hommes Netherlands



Daniel Selvanayagam National
Director
World Vision International
Cambodia

